

[Retoff.]

restauranter og andre steder; jeg finder det ganske utilbørligt og mener, det må forhindres, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre.

De rent tekniske ændringer, der er foreslået af den højtærede minister, er foretaget i samarbejde med erhvervet; dem skal jeg derfor ikke komme ind på. De ændringer, der påkalder størst interesse, er dem, der omhandles i den foreslåede § 46, stk. 1 og 2. Ændringen i stk. 1 går ud på, at man går bort fra den procentvise afgift og anvender en stykvis afgift på øl og bordvin. For øl af almindelig flaskestørrelse foreslås en fast afgift af 30 øre, for bordvin en afgift af 4 kr. pr. flaske. For øllets vedkommende vil det, hvis der regnes med en serveringspris af 1 kr. 65 øre for almindeligt pilsnerøl, betyde en nedsættelse på ca. 11 øre og for det såkaldte luksusel en noget større nedsættelse. For bordvinens vedkommende er det ikke nemt at opgive eksakte tal, da de afhænger af, hvor meget den pågældende vin koster, men jeg kan se, at for de billigste klasser af bordvin vil ændringen betyde en prisstramning. Om dette af tekniske eller andre grunde ikke kan undgås, er jeg ude af stand til at overse, men spørgsmålet kan jo drøftes i det udvalg, som formentlig vil blive nedsat. For de drikkevarer, der almindeligt sælges glasvis, bibeholdes ifølge stk. 2 procentafgiften, men nedsættes til 20 pct. for hedvin, akvavit og likør. For anden spiritus end den nævnte bibeholdes de 25 pct. Det vil være rimeligt at antage, at de foreslåede lempelser i hvert fald vil bevirke, at kritikken, hvad restaurations-skatten angår, dæmpes. Jeg vil dog gerne anføre, at selv med de nuværende restaurationsafgifter har omsætningen været svagt stigende. Dette står imidlertid i ret skarp modsætning til, hvad man for kort tid siden erfarede gennem dagspressen, nemlig at provenuet af restaurationsafgifterne var stærkt faldende. Jeg anmoder den højtærede finansminister om en redegørelse for dette forhold. Der må på en eller anden måde foreligge en misforståelse, som bør rettes.

Idet jeg henviser til de af mig fremsatte bemærkninger, kan jeg tilsige mit partis velvillige behandling og støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Alfred Bøgh: En nationaløkonom — han er ikke medlem af tinget — fortalte mig engang, at det første, nationaløkonomer lærte, når de skulle ind på skattebanerne, var, at en gammel skat, det er altid en god skat. Meningen var vel den, at når en skat først var indført og havde bundfældet sig, var væltet over dér, hvor den kunne væltes over, var taget som den bitre pille, den var, så havde befolkningen vænnet sig til den, den var indkapslet i det økonomiske liv, og så var det blevet en god skat. Der er nok noget sandt i det, men også noget forkert. De afgifter, vi her drøfter, viser, at en gammel skat ikke altid er en god skat. Det må være et vist præj til os om, at når vi indfører nye skatter, skal vi tænke os godt om og spørge os selv, om de ikke vil få uheldige virkninger, for det er uhyre svært at komme af med dem igen.

Alle de uheldige virkninger, denne skat har fået, skal jeg ikke omtale. Det er sket ofte her i tinget, indtil trivialitet, og man har også været inde på det i dag. Den er vanskelig at administrere, og det er klart, at det misforhold, der er mellem skatten på en øl købt uden for restaurant og på restaurant, frister til overtrædelse. Når dertil kommer, at beskatningen er således indrettet, at det er meget vanskeligt at kontrollere den, må det siges at være en dårlig skat. Der kunne fremføres mange andre ting til bevis herfor, men det skal jeg som sagt lade være med i dag. Men når man erkender — og det gør alle — at det er en dårlig skat med uheldige virkninger, så bliver spørgsmålet, hvordan man skal komme bort fra den eller i hvert fald forbedre forholdet.

Anledningen til lovforslagets fremsættelse og dermed til denne debat er vel det røre, der har været rundt omkring i landet, og som er fremkaldt ikke mindst af restaurationsbranchen. Når jeg tænker på de møder, man fra den side har indkaldt de politiske ordførere til, og det forløb, disse møder har fået, må jeg sige, at vi alle uden undtagelse har været ret velvilligt indstillet over for branchen. Hvis der er en undtagelse, vil jeg mene, det er det ærede medlem hr. Aage Fogh, for han er altid gået blankt ind for branchens krav om, at denne skat skulle og burde afskaffes. På disse møder har det ærede medlem hr. Aage Fogh høstet bifaldet,